

Ιωάννης-Ήλιος-Αδάμ-Μελχισεδέκ

Ο Ήλιος, ως έμβλημα του «Βασιλέως του Κόσμου» υπενθυμίζουμε ότι είναι ακριβώς το σύμβολο το οποίο στη λειτουργία της ορθοδόξου και καθολικής εκκλησίας αποδίδεται στον Χριστό ο οποίος αποκαλείται «Ήλιος της Δικαιοσύνης», διότι πράγματι ο Πρώτος Λόγος είναι ο πνευματικός Ήλιος δηλαδή το Κέντρον του Κόσμου, η δε φράση «Ήλιος της Δικαιοσύνης» έχει πλέον άμεση σχέση με τα χαρακτηριστικά του «Μέλχισεδέκ». Από άλλη απόψη μπορεί να θεωρηθεί ότι, εάν ο Ήλιος συμβολίζει τον Χριστό, οι 12 ακτίνες είναι οι 12 Απόστολοι (Απεσταλμένοι, καθώς και οι ακτίνες οι οποίες είναι οι απεσταλμένοι του Ηλίου).

Κάθε τι άυλο ή άμορφο χρειάζεται ένα φορέα για να εκδηλωθεί. Έτσι συναντάμε τον Δεύτερο Λόγο κατά την διάρκεια των αναπαύσεων να έχει φορέα το άπειρο και χωρίς όρια Διάστημα που συμβολίζεται με τον ουροβόρο όφι (Αστρικό Φως, 12 αιώνων προγραμμαμάτων ή συχνοτήτων ζωής ζωδιακού) και κατά τη διάρκεια Θείας περιόδου Δράσης, συμβολίζεται με τον γιγαντιαίο αετό-άνθρωπο, θεό του Πυρός ο οποίος είναι «πυρ αναλίσκον», εκδηλώνεται ως Κριός ή Αμνός ή Ηλιακός άγγελος-φλόγα. Επειδή ο Κριός, είναι το πρώτο ζώδιο μάθημα εξέλιξης, αφορά τα πρωτοπόρα πνεύματα που κατοικούν στους Ήλιους των κόσμων.

Ο Π. Γράβιγκερ αναφέρει στην εγκυκλοπαίδεια εσωτερισμού: **Αθάνατος με όλη τη σημασία της λέξεως, ο Ηλιακός Ήλιος** διήλθε νικηφόρος την δοκιμασία του χρόνου, δια να

έλθει μέχρις ημών. Ο κίτρινος ήλιος του συστήματός μας, θεωρείται ως επιστατών στην αφομοίωση των ζωτικών δυνάμεων. Ένας άλλος Ήλιος ο ερυθρός (Σείριος Α), έχει ως αποστολή την δομή των γήινων σωμάτων, επιτηρεί στην μορφολογία, τις φυσικές συγγένειες, τις χημικές, τις νοητικές, τις κοινωνικές. Ο ερυθρός αυτός ήλιος, είναι η έδρα του όντος το οποίον πρώτος εδώ κάτω ο Παράκελσος ονόμασε **ELIAS ARTISTA**, δηλαδή **Ήλιος ο Τεχνίτης ή Μνητής του Σείριου**. Ο Φιλόλαος (5^{ος} αι. π.Χ.) πίστευε, ότι στο ηλιακό μας σύστημα υπάρχει ένα αόρατο σώμα, που τ' ονόμαζε «αντιχθών» ή «αντιγήη». Άλλοι μιλούν για τον 10^ο ή τον 12^ο πλανήτη Νιμπιρού, των θεών Ανουνάκι των Σουμερίων.

Στην εγκυκλοπαίδεια Γράβιγκερ και πάλι γίνεται λόγος για την αληθινή ταυτότητα του Ηλία-Ιωάννη-Μελχισεδέκ «Όταν δια της μύησης ο οφθαλμός ο ευρισκόμενος εν τη καρδία. Ο σμάραγδος του Γκράαλ λάμπει ολόλαμπρος εις την καρδιαν του μύστου ανοίγει εκ νέου, είναι πάλιν Εκείνος ο Ηλιος ο Τεχνίτης όστις επιτυγχάνει τούτο. Όταν γίνεται λόγος περί του αοράτου Εγρηγορότος το οποίον διαμένει εις τον περίβολον του ναού, είναι πάλιν Ηλιος ο Τεχνίτης που αποτελεί την νοεράν αρχήν. Η δράσις του υπερβαίνει το πλαίσιον της απλής ανθρωπότητος, διαχέεται ημέρας τε και νυκτός εφ' όλης της επιφανείας του πλανήτη. Δια της προβλεπτικής του θελήσεως, συγκροτούνται εις την θέσιν των αι ήπειροι, τα όρη και οι ωκεανοί. Είναι εκείνη η οποία διαιωνίζει τα είδη και κάμνει να αποφευχθεί η τυχαία ανάμειξη εις μίαν γιγαντιαίαν κακοφωνίαν. Όταν ο «Βασιλεύς του Κόσμου» προσεύχεται λέει η παράδοσις, πάσα κίνησις σταματά επί της γης. Τα караβάνια ίστανται, τα ζώα κατακλίνονται, ο καθείς αισθάνεται να διέρχεται κάποια πνοή, προερχομένη από την Αγκάρθα. Και όταν ο Βασιλιάς προσεύχεται, ο Ηλιος ο Τεχνίτης είναι ο ομιλών δια του στόματός του. Δεν είναι ο «σύνδεσμος», η «γέφυρα», που εξασφαλίζει της διέλευσιν από της γήινης όχθης προς την ουράνιον όχθην; Διότι ο **Ήλιος είναι αναμφιβόλως ο «ποντίφηξ», ο κεκρυμμένος από όλους τους οφθαλμούς, Ιερεύς και Βασιλεύς ταυτοχρόνως**. Όταν πιεις από το περιεχόμενο του Γκράαλ ξεκινάει η Μεταμόρφωση σε νέο πεδίο ζωής. Φαίνεται πάντως ότι η οντότης Ηλιος ο Τεχνίτης, προϋπήρξε

του βιβλικού Ηλία. Επί του δημιουργικού επιπέδου ο Τεχνίτης προηγείται του προφήτου. Είναι ο μόνος όστις δύναται να αναγνώσει ελευθέρως το βιβλίον του πρωταρχικού σχεδίου της δημιουργίας. Κέκτηται να μυστικότερα απόρρητα της τέχνης ήτις καταλήγει εις το κοσμικόν και θείον Μέγα Έργον, κατέχει τας χρυσάς και αργυράς κλείδας του των Ερμητιστών. Εμφανίζεται ούτω ως ο πρώτος και μέγας Αλχημιστής, εκείνος όστις καθ' εκάστην μετουσιώνει τον γήινον μόλυβδον εις ηλιακόν χρυσόν. Ποιος είναι καλύτερον εις θέσιν να αποπερατώσει το υπέρτατο Έργον που θα συνίσταται εις έναν υποσελήνιον κόσμον κεκαθαρμένον και άξιον της τελικής Αποκαταστάσεως; Εάν τυχόν απεσύρετο του κόσμου, όλοι οι νόμοι της εξελίξεως θα ανατρέποντο και το σημείον Ωμέγα της εσχάτης παρουσίας θα έπιπτεν αναποφεύκτως εις τον ορίζοντα.

Ο Ηλιος ούτος ο τεχνίτης σε κανένα δεν είναι γνωστός, είναι όμως ο ζων πηλός που συνδέει την ανθρωπότητα και επιτρέπει εις την γήινη κοινωνία να αυξάνει κατά την προκαθορισμένη έννοια. **Αόρατος διατρέχει τον κόσμο και αναπαύεται ποτε εντός μιας συνειδήσεως, ποτε εντός μιας άλλης. Εμπνέει τον λόγο των δικαίων ανθρώπων και αποστρέφεται τους μοχθηρούς. Είναι προ παντός άλλου ο φύλαξ της πύλης, η μυστηριώδης οντότης η οποία επαγρυπνεί στην βάση του καθέτου άξονος της Εξαγοράς, όστις πρόκειται να επανέλθει εις το τέλος των καιρών με τον Ενώχ δια να εκπληρώσουν τον ρόλον των δύο μαρτύρων της Αποκάλυψης, ως αντίδοτο στην παγκόσμια διπολική αρνητικότητα**. Ο άνθρωπος εντός του ήλιου, ο Ηλιος παριστά ούτω τον φύλακα, τον μέγα δημιουργικό νομοθέτη ο οποίος ηγεμονεύει επί της κοσμικής εποχής μας, Εις την Ινδία ο Μανού, ο νομοθέτης του κοσμικού μας κύκλου, είναι ο υιός του ηλιακού θεού. Για να επανέλθουμε όμως στο πλαίσιο της Ιουδαιοχριστιανικής παραδόσεως, θα σημειώσουμε την μεγάλη σημασία του Ηλία εις τα ευαγγελικά κείμενα (Ιωάν. Α', 25 Ματθ. ΚΖ', 46-49). Για τον Ματθαίο όπως και δι' άλλους, ο Ηλιος είναι σε θέση να σώσει τον Ιησού. Κατείχε επομένως δύναμη. Ήταν όχι ανώτερος του Ιησού, εις την ιεραρχία των παρουσιών δυνάμεων, αλλά ο πρώτος και ο ισχυρότερος εκείνων που έρχονταν μετά τον Μεσσία.

Υπάρχουν Άγγελοι σε κάθε επίπεδο εξέλιξης στο σύμπαν, λόγω του ότι αποτελούν την ουσία του κάθε επιμέρους πεδίου, οπότε συνεργάζονται με την ψυχή κατά το στάδιο της ενσάρκωσής μας και μας βοηθούν να δομήσουμε τους φορείς μας (φυσικό, αιθερικό, αστρικό και νοητικό). Καθώς κάθε μόνοιμο άτομο κραδαίνεται με τη σειρά του, κατά τη διάρκεια του σταδίου της ενσάρκωσης, οι συντονιζόμενοι με τον κραδασμό άγγελοι και τα στοιχειακά εφελκύνονται να δομήσουν το φορέα για την επερχόμενη ενσάρκωση. Αυτή η διαδικασία θα υπόκειται στο ρυθμιστικό παράγοντα του Κάρμα του ενσαρκούμενου ανθρώπου – ειδικά εξειδικευμένοι άγγελοι επιστατούν σύμφωνα με τους καρμικούς παράγοντες και εργάζονται σε κάποιο βαθμό με τις επιλογές της κατερχόμενης σε ενσάρκωση ψυχής. Ο εγωικός λωτός, το αιτιατό σώμα ή «παραπέτασμα του ναού», το πέπλο της Ίσιδας, ο φορέας της ψυχής, οικοδομείται από πολύ εξελιγμένους Αγγέλους, που ατομικοποιήθηκαν σε ένα προηγούμενο ηλιακό σύστημα από το τωρινό. Αυτή είναι η καταγωγή των Ηλιακών Αγγέλων.

Ένας αληθινός Διδάσκαλος δεν μπορεί να προσεγγισθεί, ωστόσο ο άνθρωπος εδραιώσει συνειδητή επαφή με τον Ηλιακό του Άγγελο. Όταν συναντήσει τον Ηλιακό του Άγγελο πρόσωπο με πρόσωπο, οδηγείται μπροστά στους Διδασκάλους. Πριν απ' αυτή τη στιγμή, κάθε πραγματική ή φανταστική επαφή μπορεί να έχει καταστροφικά αποτελέσματα στους φορείς του και στον τρόπο ζωής του. Αυτός είναι ο λόγος που η διδασκαλία των Διδασκάλων δεν είναι εύκολη. Αυτός επίσης είναι και ο λόγος που η ανθρωπότητα περνάει μέσα από μια τόσο μακρόχρονη «προετοιμασία», την Προδρομική περίοδο Ιωάννη μέχρι την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Η διαφορά ανάμεσα στον Ηλιακό Άγγελο και στην ανθρωπινή ψυχή είναι πολύ απλή. Ο Ηλιακός Άγγελος είναι ο κηπουρός, «ο μνημένος όλων των βαθμών», ο Ηλίας Ιωάννης Μελχισεδέκ Χριστός, ο Διδάσκαλος των Δασκάλων.

Η Μονάδα είναι το βελανίδι, ο αρχικός Σπινθήρας. Η αναπτυσσόμενη ανθρωπινή Ψυχή είναι η βελανιδιά που φυτρώνει από το βελανίδι κάτω από τη φροντίδα του κηπουρού. Είναι ο διευρυνόμενος Σπινθήρας. Όταν το δένδρο φτάσει σε ένα στάδιο που πια δε χρειάζεται φροντίδα, όταν οι ρίζες του έχουν ριζώσει γερά και τα κλαδιά του είναι υγιή και δυ-

νατά, τότε ο κηπουρός αποσύρει σιγά-σιγά την προσοχή του και αφήνει το δένδρο μόνο του. Όταν η Μονάδα, ο Σπινθήρας, έχει διευρυνθεί, όταν η ανθρωπινή ψυχή έχει αναπτυχθεί πλήρως, ο Ηλιακός Άγγελος αποσύρει την προσοχή Του και αφήνει τον άνθρωπο μόνο.

Στο στάδιο της Σταύρωσης, η ζωή χαρακτηρίζεται από θυσία και πόνο. Είναι ένα διάστημα επίπονο και κουραστικό. Η τελειοποιημένη προσωπικότητα υποστέλλεται και όλα μοιάζουν να χάνονται. Φίλοι, χαρακτήρας, οικογένεια, κοινωνική θέση, υπόληψη, χρήματα. Το σύμβολο του Σταυρού, ήρθε στη Γη από τον Σείριο που θεωρείται ο πνευματικός Ήλιος της Γης. Η ένωση του Ανθρώπου με τον Σταυρό, ως Σταύρωση, επισφραγίζει ότι δεν τον συνδέει πλέον τίποτα μέσα του με την υλική συνείδηση. Ωθείται διαρκώς σε μια έρευνα, σε μια θεώρηση πέρα από τα γήινα και τα φθαρτά της μορφής. Κι όσο εξαντλεί τα αποθέματα της γνώσης, τόσο αναβλύζει η σοφία ως αρετή. Είναι ένας ενσυνειδητος διαχειριστής φωτός-νόμων και έχει διαρκή επαφή με την ατομική μονάδα του πνεύματός του. Η ενοποίηση των σωματών γίνεται μέσα σε ένα ακατάλυτο αδιάφθορο Πυρ και έτσι μένει μόνο ότι είναι αθάνατο, όπως είναι αυτό το ίδιο το θείο Πυρ της επενέργειας του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, η Θυσία με κάποιο τρόπο είναι πάντα οδυνηρή. Η υπόσταση μεταλλάσσεται με επίκεντρο το ηλιακό σώμα. Αναλαμβάνει έργο προσφοράς, διδασκαλίας και ενεργοποιεί συνεργασία με τα πεδία του Λόγου. Απομακρύνεται από κάθε σύγκρουση και οδύνη, μόνο μετά το τέταρτο στάδιο. Αφού αποδείξει δηλαδή, ότι άντεξε την κόπωση, τα εμπόδια, τις αντιξοότητες, τις δοκιμασίες και την πολεμική. Αφού αποκολληθεί από την καθημερινότητα, κατανοεί βαθύτερα το Θείο Σχέδιο, την νομοτέλεια της εξέλιξης και αφιερώνεται στο Έργο της Αγάπης ολοκληρωτικά.

Σχετίζεται με την Γεθσημανή, την αποδοχή της Θυσίας, τη Σταύρωση, την Αποκαθήλωση και την Ταφή. Η τελευταία επαφή με τον πλανήτη και το Κοσμικό κακό που εκδηλώνεται σε αυτόν. Καθίσταται πλανητικός ενεργοποιητής Απελευθέρωσης. Εδώ εκφράζει την τελική του άρνηση για οποιαδήποτε ακόμα και με καλή πρόθεση, επαφή με το Κοσμικό κακό και καμία μορφή έλξης με την ύλη. Θεωρείται μέλος

των Δασκάλων του Σείριου. Κατευνάζει και ελαχιστοποιεί τα αποτελέσματα του κακού και αγωνίζεται να αντισταθμίσει τις συνέπειες της επίδρασης του. Το κακό εκβάλλεται, όπως στην παραβολή «ο κόκκος του σίτου». Συμμετοχή στο βίωμα της Αγάπης και της Συνείδησης του Χριστού που διαποτίζει τις καρδιές των ανθρώπων σαν πλημμυρίδα, είναι η σταύρωση, η απάρνηση, το στάδιο του μαθητή στην καρδιά. Καταστρέφεται το αιτιατό σώμα και ακολουθείται από φυσικό θάνατο. Υπάρχει σχέση επαφής με την Μονάδα, η εστίαση είναι στο Ψυχικό με έλεγχο των 4 κατώτερων πεδίων. Οργανώνει μια σχολή. Η αποχώρηση του Ηλιακού Αγγέλου σημειώνει ένα μεγάλο βήμα στο ταξίδι του ανθρώπου πάνω στην Ατραπό της Επιστροφής. Όταν η αναπτυσσόμενη ανθρώπινη ψυχή εισέρχεται σ' αυτή την απέραντη διεύρυνση της συνείδησης που ονομάζεται Τέταρτη Μήση, από ορισμένους εσωτεριστές. Ο Ηλιακός Άγγελος αφήνει τον άνθρωπο. Η αναπτυσσόμενη ανθρώπινη Ψυχή έχει ήδη δομήσει τον ιστό της Τριάδας και είναι σε θέση να λειτουργήσει μέσα στην επίγνωση της Πνευματικής Τριάδας. Ο άνθρωπος αρχίζει να γνωρίζει την ίδια τη Βασιλεία του και η παντοδύναμη ενέργεια της ίδιας του της Ουσίας απελευθερώνεται πιο δυναμικά, ακτινοβολώντας προς τα έξω μέσω της Πνευματικής Τριάδας. Όταν ο Ηλιακός Άγγελος αφήνει το ανθρώπινο ον, ο Ναός του Σολομώντα, ο λωτός ή δυσκολότηρο κατακαίγεται. Σ' αυτή τη Μήση, τα εσώτερα πέταλα του δωδεκαπέταλου λωτού ανοίγουν σιγά-σιγά και το πυρ του πνεύματος που ήταν ερμητικά κλεισμένο μέσα στη Μονάδα ελευθερώνεται. Το πυρ καίει όλα τα πέταλα και κυλάει προς τα κάτω, ανεμπόδιστα, στην τριπλή κατώτερη μονάδα, γαλβανίζοντάς την σε ένα μηχανισμό ικανό να λειτουργήσει σαν όργανο της Πνευματικής Τριάδας, χωρίς τη μεσολάβηση του Ηλιακού Αγγέλου μεταξύ της Τριάδας και του κατώτερου μηχανισμού. Αυτό είναι το πύρινο βάπτισμα στο οποίο αναφέρεται ο Χριστός στη Βίβλο.

Στην πραγματικότητα υπάρχουν τρία είδη βαπτίσματος για το ανθρώπινο ον το βάπτισμα του νερού, το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος, που γίνεται κατά την τρίτη Μήση όταν η εξελισσόμενη ανθρώπινη ψυχή συγχωνεύεται με τον Ηλιακό Άγγελο, και το τρίτο βάπτισμα, το βάπτισμα του πυ-

ρός στην Τέταρτη Μήση, όταν ο Ηλιακός Άγγελος αφήνει τον άνθρωπο να σταθεί μόνος του με πλήρη επίγνωση της Πνευματικής Τριάδας.

Σ' ένα από τα σπουδαιότερα μνημεία της ανθρωπότητας, τον Παρθενώνα, στον οποίο έχουν αποτυπωθεί οι παγκόσμιες σταθερές, όπως ο αριθμός π (η πύλη ένωσης χ-ψ, δηλαδή ψυχής) και ο χρυσός αριθμός φ, έχουν καταγραφεί επιπλέον τα στοιχεία από τα οποία αποτελείται το σύμπαν. Έτσι, στο αέτωμα του Παρθενώνα οι γωνίες του ισοσκελούς τριγώνου είναι 18° η παρά τη βάση και 144° η γωνία της κορυφής. Όμως 18 είναι το μοριακό βάρος του νερού, η βάση της ύπαρξης της ζωής, ενώ το 144 αποτελεί το πλήθος όλων των φυσικών στοιχείων που υπάρχουν στο σύμπαν. Το μοριακό βάρος του νερού 18 συνδέεται με την εσωτερική γνώση ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής φέρει 18ετή Χριστό εντός του, πράγμα που οι αρχαίοι Τέκτονες γνώριζαν και γι' αυτό καθιέρωσαν τον 18° βαθμό μήσης του Ιωάννη.

Μια άλλη επιγραφή που ανακάλυψε ο Dr. Clark στα ταξίδια του, είναι η εξής: «Χρηστός, πρώτος Θεσσαλός, Λαρισαίος, Πελασιγιάτης, ετών ΙΗ». Δεν πρόκειται απλώς για μια επιθανάτια φιλοφρόνηση προς τον αποθανόντα. Στην πραγματικότητα, είναι η πλάκα για κάποιον μαθητή πνευματικό, έναν νεόφυτο, ο οποίος είχε πεθάνει στο 18° έτος της μαθητείας του και βρισκόταν στην πρώτη και υψηλότερη τάξη των μαθητών, έχοντας περάσει τις προκαταρκτικές δοκιμασίες του ως ήρωας. Είχε πεθάνει όμως, πριν από το τελευταίο Μυστήριο, το οποίο θα τον καθιστούσε έναν Χριστό, έναν Κεχρισμένο, ένα με το Πνεύμα του Χριστού και της Αλήθειας εντός του. Δεν είχε φτάσει στο τέρμα της Οδού, αν και είχε υπερνικήσει με ηρωισμό τις φοβερές προκαταρκτικές δοκιμασίες. Η πλάκα αυτή βρέθηκε στους πρόποδες του Παρνασσού, σ' ένα γυμναστήριο δίπλα στην Κασταλία πηγή, στους Δελφούς, κοντά στο Μαντείο του Απόλλωνα, στην πόλη της Κρίσας, η οποία ήταν το μεγάλο κέντρο των Μυσείων και των Χρηστών, των μνημένων δηλαδή.

Ο βιβλικός Μελχισεδέκ προοριζόταν, σύμφωνα με την απόκρυφη ιουδαϊκή γραμματεία -2° Βιβλίο του Ενώχ- να γίνει αρχηγός τάγματος ιερέων. Γι' αυτόν τον λόγο και το «Δείπνο του Μελχισεδέκ» στον Τεκτονισμό παρατίθεται σε Τέκτονες

που έχουν ξεπεράσει τον 18° βαθμό του Ροδόσταυρου Ιπλότη. Οι μασόνοι γιορτάζουν το δείπνο του Μελχισεδέκ στον 18° βαθμό, σε αυτό γίνεται η συγκέντρωση των ροδόσταυρων. Αυτό συμβαίνει στην ανώτερη βαθμίδα του παραδοσιακού τεκτονισμού.

Ο Ηλιακός Άγγελος Ηλίας-Ιωάννης, ο εκπαιδευτής του νου, ο μνητής της ψυχής και Δάσκαλος της Συνείδησης δίνει τη θέση του στο Χριστό όταν προετοιμάσει τον Δρόμο Του μες στην υπόσταση του ανθρώπου. Όταν λοιπόν ο Χριστός γίνει 18 ετών μέσα στον άνθρωπο, γίνεται η Βάπτισμα και το Χρίσμα του Χριστογεννημένου Νέου Ανθρώπου, ο Ιωάννης παραδίδει τις δυνάμεις ικανότητες μαθητές του στον Αναμενόμενο. Στη συνέχεια, παραδίδεται γιατί η διάνοια πρέπει να αποκεφαλιστεί, ώστε να φανερωθεί ο νέος Νους Χριστού, η νέα Θεία Προσωπικότητα που αποτελεί την πρώτη του Λόγου που χάθηκε.

Σχετικά με αυτόν η Αγία Γραφή λέει ότι δεν πέθανε στη Γη διότι «...ανάγειν Κύριον εν συσσεισμών τον Ηλιού ως εις τον ουρανόν». Σύμφωνα με τις ιουδαϊκές παραδόσεις, **ο Ηλίας εξακολουθεί να είναι αθάνατος μέχρι σήμερα.** Η παράδοση λέει ότι θα πρέπει να τον προσκαλούν στα Ιουδαϊκά σπίτια την παραμονή του Πάσχα. Η άνοδος του περιγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη με πολλές λεπτομέρειες. Και όπως αναφέρεται στο Βασιλειών Δ', κεφ. Β', το συμβάν δεν ήταν ξαφνικό ή απρόσμενο. Αντιθέτως, ήταν μια προσχεδιασμένη επιχείρηση, ο τόπος και ο χρόνος της οποίας γνωστοποιήθηκαν στον Ηλία εκ των προτέρων. Το επιλεγμένο μέρος ήταν η κοιλάδα του Ιορδάνη, και συγκεκριμένα η ανατολική όχθη του ποταμού - ίσως η ίδια περιοχή στην οποία ο Ηλίας χειροτονήθηκε «Άνθρωπος του Θεού» και το μέρος που κήρυττε και βάπτιζε ο Ιωάννης.

Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο Βαπτιστής, τέκνο Επαγγελίας, ήταν ο Άγγελος της έλευσης του Λόγου, είναι ο Άνθρωπος που έρχεται μαζί με το Λόγο, ενωμένος με Αυτόν, να αποκαταστήσει τη Δικαιοσύνη. Είναι ο τίμιος αγωνιστής και πρωτοπόρος που ελέγχει την κοσμική εξουσία της πολιτείας και του ιερατείου, κηρύττοντας Μετάνοια και Κάθαρση. «Ούτω γαρ πρόπον εστίν ημίν πληρώσαι πάσαν Δικαιοσύνην». **Λέγοντας ο Ιησούς «ουκ εγήγερται εκ γεννητοίς γυναικός**

μείζων Ιωάννου», φανέρωνε το ύψος του Ιωάννη στην ανθρώπινη εξελικτική σκάλα, αλλά παράλληλα ότι η Παρθένος Μαρία δεν ήταν απλή γυναίκα, αλλά Λόγος. Ο Νόμος της επανακύκλισης του πνεύματος, αλλά και η αποκάλυψη ότι το Πνεύμα Ηλία-Ιωάννη είναι ένα, φαίνεται και από τους λόγους του Ιησού, «Ηλίας ήδη ήλθε και ουκ επέγνωκαν Αυτόν, αλλ' εποίησαν εν αυτώ όσα ηθέλησαν. Τότε συνήκαν οι μαθηταί ότι περί Ιωάννου του Βαπτιστού είπεν αυτοίς» (Ματθ. ΙΒ', 12-13).

Το έργο του, να «αποκαταστήσει καρδιαν Πατρός προς υιόν και καρδιαν ανθρώπου προς τον πλησίον αυτού» (Μαλαχ. 4, 4-5), θα είναι η τελευταία προθεσμία που όρισε ο Θεός, «κοπάσαι οργήν προ θυμού» (Σειρ. 48, 10). Αυτή η προσδοκία (Μακ. ΙΕ', 25 εξ.πρλ) εκπληρώθηκε στο πρόσωπο του Ιωάννη του Προδρόμου, ο οποίος πραγματώνει τη μορφή του Ηλία, όσον αφορά την έρημο και τη Μετάνοια, διασαλπίζοντας ένα οικουμενικό μήνυμα Μετάνοιας και Κάθαρσης που δεν αφορά μόνο τον εκλεκτό λαό, λέγοντας πως «σε τίποτε δεν ωφελεί να είναι κανείς τέκνο του Αβραάμ, αν δεν ασκεί τη Δικαιοσύνη του Θεού» (Ματ. Γ', 8, 9). Όλοι χρειάζονται Μετάνοια. Όμως ο Ιωάννης δεν είναι αυτός που κατευνάζει τη Θεία οργή και γι' αυτό αρνείται ότι είναι ο Ηλίας (Ιωαν. Α', 21-25). Ο Ιωάννης ελέγχει την κοσμική εξουσία του Ηρώδη και του ιερατείου, όπως ο Ηλίας. Ο Ιησούς καθορίζει την παγκοσμιότητα της αποστολής του, αναφερόμενος στην αποστολή του Ηλία (Λουκ. Δ', 25).

Υπήρχαν τρία οικοδομήματα στην Ιερουσαλήμ αφιερωμένα στη Θυσία. Το πρώτο έβλεπε στη Δύση και ονομαζόταν Άγια, εκεί που γίνεται το Βάπτισμα, η Κάθαρση του νου και του σώματος. Το δεύτερο έβλεπε στο Νότο, εκεί που γίνεται το Χρίσμα, η λύτρωση της καρδιάς και της Ψυχής και ονομαζόταν Άγιο-Αγίου. Το τρίτο έβλεπε στην Ανατολή και λεγόταν Άγια των Αγίων. Ο νυμφώνας που πραγματοποιείται η ένωση του πνεύματος και η τελειοποίηση της συνείδησης, εκεί έμπαινε ο Αρχιερέας. Την Τριαδικότητα που φανερώνουν αυτά τα εξωτερικά σύμβολα ως προς την εξελικτική πορεία του ανθρώπου, φανερώνουν επίσης και τα τρία πρόσωπα, Ιωάννης-Ηλίας-Μελχισεδέκ, που αποτελούν ένα πνεύμα,

αυτό του πρωταρχικού Ανθρώπου Αδάμ, που εκδηλώνεται πάντα ανάλογα με τις αναγκαιότητες της εξέλιξης της Ανθρωπότητας. Ο Ιωάννης λοιπόν αντιπροσωπεύει τα Άγια, ο Ηλίας το Άγιο Αγίου και ο Μελχισεδέκ τα Άγια των Αγίων. Στο πρόσωπο του Χριστού ενώνονται όλα τα πρόσωπα και κατ' επέκταση το σύνολο της εκκλησίας.

Ακόμη και οι ονομασίες που δίνονται Άγια, Άγιο Αγίου, Άγια των Αγίων, φανερώνουν την Ενότητα που εκδηλώνει αυτό το Πρωταρχικό Πνεύμα, Ιωάννης-Ηλίας-Μελχισεδέκ, ως ο Αιώνιος εκπαιδευτής του Ανθρώπου. Στην περίοδο Μελχισεδέκ εκδηλώνεται η Πατρότητα καλυμμένη, στου Ηλία η Υιότητα και στου Ιωάννη για πρώτη φορά μέσα στις Γραφές η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος «εν είδει περισσεράς». Το Ομοούσιο της Θείας Τριάδας και το Τρισυπόστατο αυτής λειτουργείται μέσα στον Άνθρωπο σταδιακά.

Η παρουσία αυτών των τριών προσώπων στην Ιστορία ξεκινά με το Μελχισεδέκ, έπειτα με τον Ηλία και έπειτα με τον Ιωάννη, φανερώνοντας τη σταδιακή κάθοδο του πνεύματος στην ύλη, την καθοδική ροή του Ιορδάνη που γεννά ανθρώπους. Με τη Βάπτιση του εξ Ουρανού καταβάς Λόγου Χριστού, τα ύδατα μεταστρέφονται προς τα άνω, διανοίγοντας το Δρόμο για τον από γης αναβαίνοντα άνθρωπο, την ψυχή που θεώνεται. Γι' αυτό το κλειδί της ανόδου δίνεται μέσω του Ιωάννη που αντιπροσωπεύει την Κάθαρση του νου, τη θυσία της διάνοιας, μέσω της οποίας συντελείται η λύτρωση της ψυχής, ώστε να επιτευχθεί η Τελειοποίηση. Γι' αυτό και ο Ιωάννης πεθαίνει, προτυπώνοντας τη Θυσία, ενώ ο Ηλίας δεν πεθαίνει, προτυπώνοντας την Ανάληψη και ο δε Μελχισεδέκ ζει αιωνίως, «μήτε αρχήν ημερών, μήτε τέλος ζωής έχων», προτυπώνοντας την Άχωρη και Άχρονη Ένωση του Υιού με τον Πατέρα.

Ο Χριστός με τη Θυσία Του επισφράγισε τη διάνοιξη της οδού της επιστροφής για τον Άνθρωπο, που φανερώνεται με τη σταδιακή εκδήλωση της Χάρης του Θεού από τον Άνθρωπο, όχι με τη σειρά καθόδου του πνεύματος από τον ουρανό στη γη, όπως προτυπώθηκε από τον Μελχισεδέκ-Ηλία-Ιωάννη, αλλά όπως ενοποιημένα καταδείχθηκε από τον απαρχής Τέλειο Ιησού Λόγο Χριστό, τον εξ ουρανού Καταβάς επιστρέφοντας μέσω Ιωάννη-Ηλία-Μελχισεδέκ από τη γη

προς τον ουρανό, ανάλογα με τα στάδια που φανερώνουν Μετάνοια, Φώτιση, Τελείωση, όπως εκδηλώνεται τελειωτικά από το Δάσκαλο Ιωάννη, που καταδεικνύει την Ενότητα του Ανθρώπου με το Λόγο και την επιστροφή του Ανθρώπου ως Τελειότητα. «Ο Πατέρας κατοικεί μέσα στον Υίο και ο Υιός μέσα στον Πατέρα». Αυτή είναι η Βασιλεία των Ουρανών και γι' αυτό γράφτηκε «δεν ομιλώ εγώ αλλά ο εν εμοί Πατήρ».

Ο Μελχισεδέκ Βασιλεύς Δικαιοσύνης και Αρχιερέυς Ειρήνης, σφραγίζει με Μυστήριο Άρτου και Οίνου, ανανεώνει τη Διαθήκη του Θεού με την Ψυχή του ανθρώπου που συμβολίζει ο Αβραάμ, απευθυνόμενος σε όλα τα Έθνη, όπως και ο αγωνιστής και δικαιοκρίτης Ηλίας κάνει με το Μωυσή, αλλά και ο Ιωάννης ο Πρόδρομος με τον Ιούδα. Μέσω του Ηλία αποκαθίσταται η δικαιοσύνη του Θεού, καλύπτοντας τη Νομοτέλεια που παρεδόθη μέσω του Μωυσή, μέσω του Μελχισεδέκ δικαιώνεται ο αγώνας του Αβραάμ και ενώ ο Ιωάννης είναι ο Άγγελος και Μάρτυρας της Παρουσίας του Χριστού το κύριο πρόσωπο στη βάπτιση του, ο Ιούδας είναι το απαραίτητο πρόσωπο για να εκτυλιχθεί στον Ιησού το Μυστήριο της Θυσίας του Σταυρού. Χωρίς Ιωάννη και Βάπτιση, ο Δάσκαλος δεν μπορεί να ξεκινήσει το δημόσιο έργο Του και χωρίς Ιούδα δεν είναι δυνατόν να παραδοθεί για θυσία.

Η ενότητα του πνεύματος Μελχισεδέκ Ηλία Ιωάννη Χριστού εκδηλώνεται σήμερα από τη γη με ταυτενέργεια, πράγμα που σημαίνει συμπύκνωση του χωρόχρονου και όλες οι ποιότητες που εξεφράστηκαν από αυτά τα ονόματα. Κι έτσι προ-άγγελος και Λόγος μέσα από μια μορφή εκδηλώνουν και την προαγγελία και ταυτόχρονα φανερώνουν την Θεία Αγάπη και Σοφία. Αναφαίνεται από αυτό, ο νέος καρπός, του νέου ανθρώπου και αυτό είναι κάτι συνεχές. Μέσα στην ροή του Πατέρα, δεν σταματάει ποτέ, αλλά γεννάει συνεχώς, μέσα από την αγάπη, και τον έρωτα τον Θείο, αυτόν που αξιωνόμαστε να βιώσουμε κάθε φορά, και ας είναι ενταγμένη η ζωή μας, η ανάσα μας, η πνοή μας, ο παλμός μας, μες στην μία δόνηση του λόγου και της αγάπης.

Ο Χριστός είχε αποκαλύψει ότι ο άνθρωπος μολύνεται από τα εξερχόμενα και όχι από τα εισερχόμενα. Είναι η διαδικασία που μετατρέπει το φαρμάκι σε φάρμακο. Αυτή η διαδικασία είναι η μετουσίωση και αυτό συντελείται στην παύση,

εκεί που κάποιος σε βλέπει να μην κάνεις τίποτα, γιατί δεν ξέρει ακριβώς τι κάνεις. Για να γίνουμε κύριοι του χρόνου, πρέπει να γίνουμε κύριοι του χρόνου μας. Αυτό σημαίνει διαχείριση χρόνου και ενέργειας.

Υπάρχει ένα πνεύμα με 4 ονόματα.

ΑΔΑΜ–ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ–ΗΛΙΑΣ–ΙΩΑΝΝΗΣ-ΧΡΙΣΤΟΣ που μπορεί να ήρθε ως Πυθαγόρας ή να έρθει με ένα άλλο όνομα και εκδηλώνεται σε όλες τις εποχές εμπνέοντας, επισκιάζοντας και καθοδηγώντας πνεύματα, επιφέροντας κοσμοϊστορικές αλλαγές. Στη νέα κοσμική περίοδο της Επιφανείας του Αγίου Πνεύματος της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού με τις ψυχές των ανθρώπων, το πνεύμα σε πλήρη ταύτιση κατά νόμον με το Λόγο Χριστό, **κάνει αισθητή την παρουσία του ως Δάσκαλος Ιωάννης.**

Στη βιβλιογραφία Εσωτερικού Χριστιανισμού του Διονύση Δώριζα φανερώνονται τα εξής:

«Ο Ιωάννης της Νέας Εποχής είναι αυτός που την αναγγέλλει και την εγκαινιάζει. Που προσφέρει σαν κεφάλαιο το “Είναι” του για την πραγμάτωσή της. Μήνυμά του η εξάπλωση της Αγάπης, η εγκαθίδρυση της Ενότητας, η Χριστοποίηση του Ανθρώπου και η Θέωση».

Αποστέλλω και φέρω εις Εκδήλωσιν τον κατά τας Γραφάς Μου Αναμενόμενον Ηλίαν τον Θεοβίτην ή Ιωάννην Πρόδρομον της Δευτέρας Παρουσίας Μου επί της γης ίνα Με Αναγγείλη Ερχόμενον εκ νέου και εισπορευόμενον εις τας ψυχάς εκείνων, οίτινες Με ηγάπησαν και Με έθεσαν εις τον Θρόνον Μου εντός αυτών ως Βασιλέα, Κύριον, Διδάσκαλον και Θεόν των. Σφραγίζω την Αγγελίαν Μου ταύτην, δια του αίματός Μου του εκχεομένου αενάως εκ των τύπων των ήλων της Δεξιάς Μου, ήτις και Δεξιά του Πατρός Μου. Εκχέω την Χάριν Μου επί του φίλου και Αδελφού Μου Ιωάννη-Ηλία, ον ο Ίδιος εβάπτισα και απέστειλα πλησίον των ανθρώπων ίνα διδάξη αυτούς και προετοιμάσει την είσοδον-εισπόρευσιν του Υιού του Θεού εν ταις ψυχαίς αυτών δια να καταστήση αυτούς Ενθέους φέροντας την δόξαν Μου εν εαυτοίς, μεταβάλλων αυτούς από ψυχοϋλικάς υποστάσεις εις τέκνα Φωτός και συμμετόχους της Βασιλείας του Θεού.

Ο Μελχισεδέκ Βασιλεύς της Δικαιοσύνης και Αρχιερεύς Ειρήνης, ανανεώνει τη Διαθήκη του Θεού απευθυνόμενος σε όλα τα έθνη, όπως και ο δικαιοκρίτης Ηλίας, ο Πρόδρομος Ιωάννης που ενώνονται με το Λόγο Χριστό στο πρόσωπο του Δασκάλου Ιωάννη, ως ο ένας αιώνιος πρωτοπόρος και αναμορφωτής πρότυπο της τελείωσης του ανθρώπου και της ολοκληρωμένης αποκατάστασής του. Ο Μελχισεδέκ όπως φανερώνεται από τις Γραφές, αποτελεί όχι μόνο τύπο Χριστού αλλά και Αρχέτυπο της Θείας Ανθρωποϊδέας και γι' αυτό μήτε αρχή ημερών μήτε τέλος ζωής έχων προτυπώνει την τελείωση, όπως ο Ηλίας τη φώτιση και ο Ιωάννης τη μετάνοια. Ο ενσαρκωθείς Λόγος, ο Θεάνθρωπος Ιησούς, διανύει εσωτερικά τα τρία αυτά στάδια φανέρωσης του ανθρώπου ως ο εξ ουρανού καταβάς και ο Δάσκαλος Ιωάννης ως ο ένας Άνθρωπος, καταδεικνύει την επιστροφή ως ο από γης αναβαίνων Άνθρωπος που εμπεριέχει μέσα του όλα τα στάδια της εξέλιξης του ενός Ανθρώπου. Ο Ιωάννης είναι ο σύνδεσμος και η προϋπόθεση το θεμέλιο, η κάθαρση και προετοιμασία. Ο Ηλίας μέσα μας φέρνει το φωτισμό και τη δύναμη της Χάρης ενώ ο Μελχισεδέκ την Σοφία της Δικαιοσύνης και της Ειρήνης. Όλα όμως ολοκληρώνονται με το στίγμα που αφήνει ο Χριστός, τη Θέληση για Αγάπη.

Ο άνθρωπος βιώνει μια αντίστροφη πορεία που μοιάζει να πηγαίνει πίσω στο χρόνο ως τον Αδάμ και την επιστροφή του στον Πατέρα.

Η Νομοτέλεια της θυσίας του Θεού Απεσταλμένου φανερώνεται στην Εβρ. Θ', 15- 20 «όπου γαρ διαθήκη, θάνατον ανάγκη φέρεσθαι του διαθεμένου». Δηλαδή για να ενεργοποιηθεί μια διαθήκη, είναι απαραίτητη η πιστοποίηση του θανάτου εκείνου που την προσφέρει. Ο Θεός απεσταλμένος συγκεκριμένα στο πρόσωπό Του Βασιλική και Ιερατική εξουσία, όπως προτυπώνεται από τον Μελχισεδέκ και όπως εκδηλώνεται από το Τέλειο Πρότυπο του Χριστού (Ιερ. 40, 14-22). Τη Νομοτέλεια αυτή παρουσιάζει συμβολικά και ο Ζαχαρίας 3-6, με επίθεση στεφάνου χρυσού και αργυρού στο κεφάλι του Θεού Απεσταλμένου, που σημαίνει ότι πρόκειται για τον εξ ουρανού καταβάς Ιησού Χριστό.

Ο Ιησούς Χριστός κατά τη Δευτέρα του Παρουσία θα έλθει τόσο ως Βασιλιάς Δικαιοσύνης όσο και ως Βασιλιάς

Ειρήνης. (Ησ. ΙΑ', 4,9) και (Εβρ. Ζ', 2). Οι δύο ιδιότητες, ιερέα και βασιλιά, θα συνυπάρχουν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ο Μελχισεδέκ είναι ο υιός του ανθρώπου, ο Ουράνιος Ανδρόγυνος Αδάμ που ουδέποτε εξέλεσε, είναι ο Τέλειος Άνθρωπος Λόγος που εξεπορεύθη από τους κόλπους του Πατέρα. Η γέννησή του και ο ίδιος προεικονίζει την ενσάρκωση του Λόγου Χριστού και ταυτόχρονα την Δευτέρα Του Παρουσία ενωμένος μαζί Του φέρων ενεργή Θεία συνείδηση παρέμβασης επί του σώματος και οργάνων-λαών της Ανθρωπότητας. Ο Θεός Απεσταλμένος του Πατέρα Θεού, ως η ένσαρκη Παρουσία Του στη γη φανερώνεται στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού από τον Δάσκαλο Ιωάννη, τον από γης αναβαίνων και γι' αυτό τα σύμβολα του χρυσού και του αργυρού αναφέρονται στα πόδια Του. Ο Δάσκαλος Ιωάννης, είναι η εκπλήρωση και η επιστροφή, ο Ένας Λόγος, που κατά την Πρώτη Του Παρουσία ήλθε ως Κλήση, είναι ο Α και ο Ω, ο Ην, ο Ων και ο Ερχόμενος.

Στην «Πίστιν–Σοφίαν» των Γνωστικών της Αλεξανδρείας, ο Μελχισεδέκ αποκαλείται «Μέγας Θεσαυροφύλαξ του Αΐδιου Φωτός». Η ιδιότης όμως αυτή ανήκει εις τα λειτουργήματα του «Μανού», όστις δέχεται το άρρητον φως από ακτίνα εκπορευομένην αμέσως εκ της Αρχής ανακλών τούτο εις τον Κόσμον, που αποτελεί το Βασιλείον του, δια τούτο δε **ο Μανού καλείται και «Υιός του Ηλίου».**

Η κατάσταση αιδιότητα δεν περιορίζεται χωροχρονικά διότι ο χώρος και ο χρόνος μπορούν να πάψουν σε οποιαδήποτε στιγμή της ανθρώπινης ζωής κάθε ανθρώπου που υπερβαίνει τα όρια του κόσμου της πλάνης με το λόγο και την αρετή του. Δηλαδή τις πράξεις και τους λόγους που πηγάζουν από την ενσυνείδητη ενεργοποίηση της Ένωσης του Ανθρώπου με το Θεό. Όπως ο Μελχισεδέκ δηλαδή μπορεί να καταστεί Απάτωρ και Αμήτωρ όταν θα μεταμορφωθεί μέσω της Θείας Χάρης που έλκει η θέληση για αρετή. Το Άκτιστο Φως που προέρχεται από τον Αΐδιο Θεό ο οποίος είναι Άπειρος Άχωρος και Άχρονος.

Η κατά τάξη Μελχισεδέκ ιεροσύνη –και αυτό είναι το σημαντικότερο που δεν μας λένε– δεν περιορίστηκε στα πρόσωπα του Μελχισεδέκ και του Ιησού διότι δεν θα είχε νόημα. Αντίθετα θα διαπιστώσουμε ότι η πίστη σε δύο ειδών ιεροσύνες

χάνεται στα βάθη των μυθικών εποχών. Ακόμα και οι πρωτόγονες εκφάνσεις του σαμανισμού ή ανιμισμού στην πράξη πιστεύουν σε δύο τάξεις μάγων. Στην εξ αίματος και διαδοχής, μέσα σε κλειστή οικογενειακή κάστα, και σε εκείνη που δίνεται απευθείας από το Θεό, η οποία ήταν η υψηλότερη που υπερέβαινε σε γνώση και ισχύ την πρώτη. Πριν παρακμάσουν τα ιερατεία των σημερινών Εκκλησιών, είχαν παρακμάσει τα ιερατεία της εποχής του Χριστού με τους Φαρισαίους, φύλακες του εξωτερικού παλαιού νόμου. Πριν από αυτό το ιερατείο είχε παρακμάσει εκείνο της Μεσοποταμίας και ακόμα πριν από αυτό ένα άλλο, και το ίδιο θα διαπιστώσουμε στην εποχή των μύθων ή μιας απόκρυφης κατά άλλους ιστορίας της ανθρωπότητας.

Η μοναδική φορά που το πνεύμα Ιωάννης φανερώθηκε μόνο μέσα από μια μορφή, ήταν όταν το πνεύμα Μελχισεδέκ-Ηλίας-Ιωάννης ως Μελχισεδέκ διεσώθη από τον κατακλυσμό του Νώε εφόσον ήταν μέλος της οικογένειας του Νώε και όπως αναφέρουν τα απόκρυφα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης και οι μύστες όπως ο Παύλος, ήταν τέκνο της αδελφής του Νώε και αγγέλου. **Είναι η συνείδηση που συνδέει το ανθρώπινο βασίλειο και το Αγγελικό. Όπως αναφέρουν επίσης οι γνωστικοί Χριστιανοί, ο Μελχισεδέκ θεωρείται ο φωτοδότης των αγγέλων. Αυτός τους κοινωνάει, γι' αυτό και λέγεται και κοινωνός των φώτων.** Εξάλλου αυτός είναι ο κύριος του χρόνου. Άρα και το κλειδί για την απελευθέρωση του ανθρώπου από το νόμο του χρόνου, διότι Χρόνος=Κρόνος-Σατάν και οι 12 μήνες=οι 12 άγγελοι του εκπεσόντος Αγγέλου.

Ο Αδάμ και η Εύα γεννήθηκαν από πηλό μεν, από χώμα και νερό, αλλά ταυτόχρονα, το ουράνιο Πρότυπο του ανδρόγυνου Αδάμ, δεν ήταν μόνο αρχέτυπο γι' αυτούς, αλλά και Πατέρας. Με αυτόν ταυτίζεται, αυτό που λέμε Άνθρωπος Λόγος. Διότι ο πρώτος Αδάμ και ο έσχατος, ο Ιησούς Χριστός, είναι σήμερα Ένα. Αυτός είναι ο Δάσκαλος Ιωάννης Χριστός. Έτσι η Τριάδα, στην Ανθρωπογονία, είναι ο ανδρόγυνος Αδάμ, μαζί με τον Αδάμ και την Εύα, ή αλλιώς, ο Χριστός μαζί με τον Ηλία και τον Μωσή ή τον Ενώχ. Το Πνεύμα του Ιωάννη εκφράζεται από την ενότητα Ιωάννη-Ηλία-Μελχισεδέκ ο οποίος φέρει εξουσία Βασιλική και Αρχιερατική. Και γι' αυτό

η σημασία του είναι ένα απόρρητο αρχέτυπο. Σύμβολο αυτού του Πνεύματος, του αρχέτυπου, είναι ένας κύκλος ακτινωτός σαν ήλιος, που μέσα του **έχει έναν κύκλο και μέσα στον κύκλο έναν σταυρό και πάνω στον σταυρό, έναν αετό.**

Ο Βασιλιάς Αρχιερέας συνδέει φύση, Θεό και άνθρωπο. Φανερώνει την κοσμική τάξη, τη διατηρεί, τη διαχέει και έτσι ο αγρός, η αγορά και η ακρόπολη, τα τρία σημεία που ορίζουν αυτό που κατά το Ελληνικό πρότυπο λεγόταν πόλη, ενώνονται σε ένα τέλειο πρότυπο. Ο Βασιλιάς Ιερέας είναι σύμβολο του παγκόσμιου ανθρώπου, του ανθρώπου αρχέτυπο. Ο σταυρός που υπάρχει μέσα σ' έναν κύκλο, μας θυμίζει ότι προέρχονται από την ίδια πνευματική σχολή και Ουράνια τάξη Μελχισεδέκ. (Αν και όπως όλα τα σύμβολα τα έχει κατοικήσει ο κινηματογράφος και «άλλοι ειδικοί»).

ΙΔΕΕΣ

ΠΛΑΝΗΣ - ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΘΕΟΙ	ΘΕΙΟΝ
ΠΑΤΕΡΑΣ-ΜΗΤΕΡΑ	ΠΑΤΡΟΜΗΤΩΡ ΘΕΟΣ
ΑΠΡΟΣΩΠΟΣ ΘΕΟΣ	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΘΕΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ	ΠΡΟΣΩΠΟ
Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΛΛΟΣ	Η ΘΕΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙΔΕΑ
ΕΜΕΙΣ	ΕΓΩ ΕΙΜΙ
ΥΠΑΡΕΗ	ΕΙΝΑΙ
ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΕΑΥΤΟΣ	ΘΕΙΟΣ ΕΑΥΤΟΣ
ΑΥΤΟΘΕΟΠΟΙΗΣΗ	ΘΕΩΣΗ
ΕΩΣΦΟΡΙΣΜΟΣ	ΧΡΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΑΤΟΜΙΚΗ ΘΕΛΗΣΗ-ΕΓΩ	ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΜΕ ΤΟ ΘΕΙΟ ΘΕΛΗΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	ΠΑΙΔΕΙΑ
ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΔΥΝΑΜΗ	ΔΥΝΑΜΗ ΑΓΑΠΗΣ
ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΣ	ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΕΝΑΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΤΟΜΙΣΜΟΥ ΕΓΩΚΕΝΤΡΙΣΜΟΥ, ΝΑΡΚΙΣΙΣΜΟΥ	ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ
ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗ - ΑΙΤΗΜΑ	ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΥΛΟΓΙΑ
ΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΑΓΑΠΗ ΜΕ ΟΡΟΥΣ, ΦΟΒΟΥΣ και ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ	ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΑΓΑΠΗ ΔΙΧΩΣ ΟΡΟΥΣ, ΦΟΒΟΥΣ και ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ
ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟΚΟΠΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟ	Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΧΑΣΕ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΘΕΙΟ
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ	Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΔΑΣΚΑΛΩΝ	ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ΨΕΥΔΗ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ - «ΙΝΔΑΛΜΑΤΑ»	ΑΛΗΘΙΝΑ ΘΕΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ - ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΧΕΙΝ ΠΡΟΤΥΠΑ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΕΣ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ - ΖΩΗ	ΝΟΗΜΑ ΖΩΗΣ - ΒΙΟΣ
ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ	ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΩ
ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΓΛΩΣΣΑΣ	ΘΕΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΤΗ ΜΟΙΡΑ	ΒΙΑΣΤΑΙ ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΥΛΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ	ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΗΘΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

ΠΛΑΝΗΣ - ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΑΡΝΗΣΗ και ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΜΑΘΗΣΗΣ - ΛΗΘΗ	ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ και ΖΗΛΟΣ ΓΙΑ ΜΑΘΗΣΗ - ΑΛΗΘΕΙΑ
ΓΡΑΜΜΙΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ, ΑΡΧΙΖΕΙ ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ	ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ
Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΣΤΟ ΑΥΡΙΟ, ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ	Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ
ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΦΑΝΑΤΙΚΑ	ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΧΩΡΙΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ
ΤΕΧΝΙΚΕΣ, ΜΥΗΣΕΙΣ, ΔΟΓΜΑΤΑ	ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΛΟΓΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΥΛΙΣΜΟΣ, ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ	ΔΩΡΕΑΝ Α ΑΒΑΤΕ ΔΩΡΕΑΝ ΔΟΤΕ
ΑΓΝΟΙΑ, ΑΝΟΗΣΙΑ, ΥΠΕΡΒΟΛΗ, ΔΙΑΝΟΙΑ	ΓΝΩΣΗ, ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ, ΜΕΤΡΟ, ΝΟΥΣ
Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΥ ΕΚΕΙ ΕΞΩ	Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΣΑΣ

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΑΡΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΗ ΑΡΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΥΠΟΣΧΕΣΗ	ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ
ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΛΛΟΥ	ΑΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΑΛΛΟΥ	ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟΣ ΑΛΛΑ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΔΡΟΜΟΣ ΘΕΛΗΣΗΣ και ΕΞΟΥΣΙΑΣ	ΔΡΟΜΟΣ ΠΙΣΤΗΣ, ΣΥΝ ΑΘΗΝΑ και ΧΕΙΡΑ ΚΙΝΕΙ
ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ, ΝΙΡΒΑΝΑ	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ, ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ
ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ-ΤΥΧΑΙΟ	ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ - ΠΡΟΝΟΙΑ
ΜΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ	ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ
ΕΞΑΡΤΗΣΗ	ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

ΑΠΟΚΤΗΜΑΤΑ - ΕΛΛΕΙΨΗ	ΑΣΙΕΣ - ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ
Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ ΩΣ ΠΡΟΪΟΝ, ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ	Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ ΕΛΚΕΤΑΙ ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΑΡΕΤΩΝ
ΜΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΑΙ ΚΑΝΕΝΑΝ	ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΟΥ ΤΟ ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΣΟΥ
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ	ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΑ
ΜΗΝ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ Ο,ΤΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΣΟΥ ΚΑΝΟΥΝ	ΚΑΝΕ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΣΟΥ ΚΑΝΟΥΝ
ΔΡΟΥΜΕ ΕΠΕΙΔΗ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ	ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΕΠΕΙΔΗ ΔΡΟΥΜΕ
ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΑ και ΙΔΙΩΤΕΥΣΗ	ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ και ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ
ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΘΥΣΙΑΣ	ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΛΕΟΥΣ
ΘΑΝΑΤΟΣ=ΤΕΛΟΣ ΖΩΗΣ	ΘΑΝΑΤΟΣ=ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΖΩΗΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑ-ΑΣΘΕΝΕΙΑ	ΠΡΟΝΟΙΑ-ΥΓΕΙΑ

Ένας χάρτης Αυτογνωσίας και Συντονισμού με το Άγιο Πνεύμα

ΜΥΣΤΗΡΙΟ	ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ	ΧΡΙΣΜΑ ΙΕΡΟΥ ΜΥΡΟΥ	ΒΑΠΤΙΣΗ ή ΦΩΤΙΣΜΑ		ΕΥΧΕΛΑΙΟ	ΙΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ	ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ή ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ	ΧΑΡΗ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
ΧΡΙΣΤΙΚΗ ΜΥΣΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ	ΓΕΝΝΗΣΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΑΣΤΡΟ-3 ΜΑΓΟΙ	ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ		ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΣΩΤΗΡΟΣ ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ	ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΔΙΚΗ-ΘΑΝΑΤΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΝΙΚΗ ΖΩΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΔΗ	ΑΝΑΛΗΨΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΗ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ	ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΨΥΧΗΣ ΑΓ.ΠΝΕΥΜΑ	ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΕΣΗ ΑΝΘΘΕΝ ΑΠΟ ΥΔΩΡ και ΠΝΕΥΜΑ	ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΥΔΑΤΟΣ και ΠΥΡΟΣ		ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΘΑΥΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	ΣΥΖΕΥΞΗ ΨΥΧΗΣ και ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ	ΣΥΜΜΕΘΕΞΗ ΟΙΝΟΥ-ΖΩΗΣ και ΑΡΤΟΥ-ΛΟΓΟΥ	ΘΕΩΣΗ Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΣΥΜΒΟΛΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ	ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ και ΙΩΑΝΝΗΣ (Α' ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ) ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ	ΕΥΑ ΑΔΑΜ	ΜΩΥΣΗΣ ΗΛΙΑΣ		ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ ΙΗΣΟΥΣ	Δ. ΙΟΥΔΑΣ Δ. ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ)	ΕΞ. ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΞ. ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ	ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΝΔΥΜΑ	ΣΑΝΔΑΛΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ	ΖΩΝΗ ΘΩΡΑΚΑΣ	ΧΙΤΩΝΑΣ ΤΑΙΝΙΑ		ΦΤΕΡΑ ΜΑΝΔΥΑΣ	ΓΑΝΤΙΑ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΕΠΙΜΑΝΙΚΑ ΡΑΒΔΟΣ	ΔΙΑΔΗΜΑ ΜΗΤΡΑ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	ΚΑΘΑΡΣΗ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ	ΚΑΛΥΨΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΟΧΗ		ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ	ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ	ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗ	ΤΑΥΤΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΗ
ΥΨΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΛΟΓΟΥ	ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ Αχαριστία	ΠΡΟΣΕΥΧΗ Υβρις	ΕΥΧΗ Βρισιά		ΑΝΑΓΩΓΗ Εκμυλισμός	ΕΥΛΟΓΙΑ Κατάρρα	ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ Κατακραυγή	ΘΕΟΥΡΓΙΑ Μαγεία
ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΑΔΙΑ ΕΞΕΛΙΞΗΣ	ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΤΡΙΤΗ ΤΡΙΤΟ	ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΕΤΑΡΤΟ		ΠΕΜΠΤΗ ΠΕΜΠΤΟ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΚΤΟ	ΣΑΒΒΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΟ
ΥΠΟΣΤΑΣΗ	ΘΝΗΤΗ ΥΛΙΚΗ ΥΠΑΡΞΗ	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ		ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΘΕΙΟΣ ΝΟΥΣ	ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΘΕΙΑ ΨΥΧΗ	ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΘΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑ
ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΣΤΑΣΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ ΕΥΛΟΓΙΑ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΗΘΙΚΗ		ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΟΥΡΓΙΑ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΘΕΟΥΡΓΙΑ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΗΣ
ΚΥΚΛΟΣ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΥΛΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ	ΜΑΓΝΗΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ	ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΕΛΕΞΗΣ		ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ	ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ	ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ